

Kunnen we suïcidepogingen bij bipolaire stoornis voorspellen met MRI-scans?

ARTIKEL

LITERATUUR

- Johnston JAY, Wang F, Liu J, Blond BN, Wallace A, e.a. Multimodal neuroimaging of frontolimbic structure and function associated with suicide attempts in adolescents and young adults with bipolar disorder. *Am J Psychiatry* 2017; 174: 667-75.

AUTEUR

ERIK VAN GORSEL

E-mail: hvangorsel@olvg.nl

Deze rubriek komt tot stand in samenwerking met De Jonge Psychiater (www.dejongepsychiater.nl).

De Jonge Psychiater

Waarom dit onderzoek?

Suïcide is een belangrijke doodsoorzaak onder adolescenten en jongvolwassenen. Tot 56% van patiënten met een bipolaire stoornis doet een suïcidepoging. Suïcidaal gedrag wordt geassocieerd met afwijkingen in structurele en functionele frontolimbische systemen, die tijdens de adolescentie nog in ontwikkeling zijn. Het zou dus kunnen dat frontolimbische veranderingen suïcidepogingen kunnen voorspellen.

Onderzoeksvraag

Welke frontolimbische veranderingen bij jongeren met een bipolaire stoornis hangen samen met suïcidepogingen?

Hoe werd dit onderzocht?

De MRI-scans (structureel, DTI en fMRI) van adolescenten en jongvolwassenen (14-25 jaar) met een bipolaire stoornis met (n = 26) en zonder (n = 42) suïcidepoging werden met elkaar vergeleken en daarna werden de belangrijkste scanverschillen vergeleken met scans van een controlegroep zonder psychiatrische stoornis (n = 45). Regionale grijzestofvolume, witte stofintegriteit en functionele amygdalaconnectiviteit gedurende het verwerken van emotionele stimuli werden vergeleken tussen de groepen. Ook werden de bevindingen gecorreleerd met suïcidegerelateerde symptomen en gedragingen, zoals suïcidale ideaties, impulsiviteit en letaliteit.

Belangrijkste resultaten

Conform de hypothese verschilden suïcidepogers van de non-suïcidegroep door afwijkingen in frontolimbische netwerken voor regulatie van emoties en impulsen. Zoals grijzestofvermindering in de orbitofrontale schors en hippocampus, witte stofafwijkingen in de uncinate fasciculus (die de amygdala en prefrontale schors verbindt) en verminderde connectiviteit tussen de amygdala en mediale prefrontale schors. Bovendien was deze laatste maat gecorreleerd met de ernst van de suïcidale ideaties en met de letaliteit van de suïcidepoging.

Hoe zal dit onderzoek ons vak veranderen?

MRI-scans worden door psychiaters nog vaak gebruikt om organische oorzaken van psychiatrische aandoeningen uit te sluiten. Door beschikbare data uit structurele en functionele MRI-scans te combineren met klinische symptomen en gedrag kan veel informatie worden verkregen, zoals in deze studie over het risico op een suïcidepoging bij patiënten met een bipolaire stoornis. Ondanks de kleine aantallen in deze studie werden er toch significante verschillen gevonden. Het is raadzaam deze relatief goedkope en weinig tijdrovende MRI-scans te verwerven voor verder onderzoek binnen grotere transdiagnostische groepen met een verhoogd risico op suïcide.